

בית המשפט העליון

דנג"ץ 949/22

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקשת: רו"ח ויואן שוקייר

נ ג ד

המשיבות: 1. רשות המיסים בישראל
2. הכנסת

בקשה לקיום דיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון בבג"ץ 697/11 מיום 6.2.2022 שניתן על ידי כבוד השופטים י' אלרון, א' שטיין ו-ש' שוחט; הודעה ובקשה למתן החלטה מיום 18.2.2022; בקשה מטעם המבקשת מיום 22.2.2022; בקשה לטודיות בפרסום ההחלטות מיום 22.2.22; בקשה למתן החלטה מיום 23.2.2022; בקשה למתן החלטה מיום 27.2.2022; בקשה לפרסום ההחלטות בהליך מיום 1.3.2022; בקשה לפרסום ההחלטות בהליך מיום 2.3.2022; בקשה למתן החלטה מיום 2.3.2022

בשם המבקשת: בעצמה

החלטה

זוהי בקשה לקיים דיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון (השופטים י' אלרון, א' שטיין ו-ש' שוחט) בבג"ץ 697/22 מיום 6.2.2022 (להלן: פסק הדין).

1. המבקשת היא רו"ח בהכשרתה, עובדת כשכירה וכן בעלת שליטה בחברה פרטית. ביום 11.5.2021 דרשה המשיבה 1 (להלן: רשות המיסים) מהמבקשת להמציא לה הצהרת הון בדמות "דין וחשבון על רכוש והתחייבויות ליום 31.12.2020" (להלן: הצהרת ההון), וזאת מכוח סמכותו של פקיד השומה לפי סעיף 135(1)(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). המבקשת פנתה לרשות המיסים בבקשה לפטור אותה מהגשת הצהרת ההון, ורשות המיסים דחתה את הבקשה. בעקבות כך הגישה

המבקשת עתירה לבית משפט זה, ובמסגרתה טענה כי דרישת רשות המיסים להגשת הצהרת ההון פוגעת בזכותה החוקתית לפרטיות באופן שאינו עומד בתנאי פסקת ההגבלה הקבועה בסעיף 8 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ועל כן יש לבטל את סעיף 135(1) לפקודה. עוד ביקשה המבקשת צו ביניים שימנע את ביצוע דרישת רשות המיסים עד להכרעה בעתירה, אך בקשתה נדחתה ביום 30.1.2022 על ידי השופט שוחט.

2. ביום 6.2.2022 דחה בית משפט זה (השופט שוחט, בהסכמת השופטים שטיין ואלרון) את העתירה על הסף, בציינו כי סעיף 135(1) לפקודה נחקק שנים רבות לפני שחוקק חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ועל כן הוא מוגן מפני ביקורת שיפוטית חוקתית לפי הגנת שמירת הדינים הקבועה בסעיף 10 לחוק היסוד. השופט שוחט ציין כי הסעיף אמנם תוקן פעמיים לאחר כניסת חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו לתוקף, כך שעל פי הפסיקה תיקונים אלה אינם חוסים תחת סעיף שמירת הדינים, אולם מדובר בשינויים מינוריים שאינם משליכים על הסוגיה נושא העתירה ועל הסעד המבוקש בה – ביטול הסעיף בכללותו.

3. מכאן הבקשה לדיון נוסף, במסגרתה התבקש גם צו ביניים שימנע את ביצוע החלטת רשות המיסים עד להכרעה בבקשה. המבקשת, שאינה מיוצגת, טוענת כי תוצאת פסק הדין אינה מוצדקת על רקע הנימוקים שפירטה בעתירתה. כן טוענת המבקשת כי ההלכה שנפסקה בפסק הדין סותרת את ההלכה שנפסקה בע"א 6821/93 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי, מט(4) 221 (1995), וכי עתירתה היא בעלת חשיבות ציבורית רבה.

4. ביום 20.2.2022 הגישה המבקשת הודעה ובקשה "למתן צו על תנאי", הכוללת השגות על החלטת השופט שוחט בבקשה לצו ביניים ונימוקים נוספים בעניין צו הביניים שנתבקש בבקשה שלפניי. עוד הגישה המבקשת מספר בקשות למתן החלטה בהליך, ובקשה שלא לפרסם את ההחלטות שניתנות בהליך דנן, כדי למנוע פגיעה במעמדה ובפרנסתה. בהמשך חזרה המבקשת מבקשתה זו, וביקשה כי ההחלטות בהליך יפורסמו.

5. עיינתי בפסק הדין, בבקשה לדיון נוסף ובבקשותיה השונות של המבקשת, והגעתי למסקנה כי דין הבקשה לדיון נוסף – להידחות. תנאי סף לקיומו של דיון נוסף הוא שבפסק הדין נפסקה הלכה (סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984), ואילו בפסק הדין נושא הבקשה, אשר דחה על הסף את עתירת המבקשת, לא נקבעה כל הלכה. המבקשת אף לא פירטה בבקשתה מהי אותה הלכה חדשה שנפסקה, לשיטתה, בפסק הדין, וטענותיה הן ערעוריות במהותן ואינן מצדיקות דיון נוסף (דנג"ץ 2913/21 עו"ד חץ-דוד עוזר נ' משטרת ישראל (1.6.2021)).

6. סוף דבר: הבקשה לדיון נוסף נדחית, ועמה הבקשה לצו ביניים. משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' באדר ב' התשפ"ב (7.3.2022).

ה נ ש י א ה